

опублікованих журналом на цю тему, зведені в опублікованій у 2002 році видавництвом Державної геологічної служби у вигляді монографії (Г. М. Яценко, Д. С. Гурський, Е. М. Сливко, Ю. В. Гейко, В. Л. Приходько, А. И. Росихина, В. В. Дроздецкий, В. Г. Яценко "Алмазоносные формации и структуры юго-западной окраины Восточно-Европейской платформы", Киев, 2002, 331 с.).

Співробітники геологічного факультету ЛНУ імені Івана Франка вдячні журналу "Мінеральні ресурси України" за публікації новітніх наукових матеріалів, що сприяє розвитку геологічної науки і відповідно зростанню ефективності розшуків родовищ корисних копалин в Україні, та висловлюють щирі слова підтримки творчій науково-видавничій діяльності журналу. З роси Вам і води!

Декан геологічного факультету ЛНУ ім. Івана Франка, завідувач кафедри геології корисних копалин, д-р геол.-мінерал. наук, професор М. М. Павлуць

Д-р геол.-мінерал. наук, професор кафедри геології корисних копалин Г. М. Яценко

ДУМКА ПРО РІДНИЙ ЖУРНАЛ ГЕОЛОГІЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Швидко плине час... Непомітно пробігли 20 років з того часу, як у складі періодичних видань на теренах колишнього СРСР з'явився журнал "Мінеральні ресурси України". Я згадую ті часи, коли за ініціативою керівництва Держкомгеології (Мінгеології України – М. М. Гавриленка, О. І. Зарицького, Б. О. Бялюка) була створена концепція власного журналу геологічної галузі, яка знаходилась на стадії складних структурно-організаційних, кадрових та економічних перетворень. Журнал був визначений як науковий, урахувавши необхідність дослідження та висвітлення нагальних проблем щодо стану, реструктуризації й подальшого розвитку мінерально-сировинної бази України. Це найбільше відповідало новим завданням вивчення нетрадиційних видів мінеральних ресурсів України, зокрема руд дорогоцінних (кольорових) металів, нетрадиційної сировини, зокрема сланцевого газу, розробки геолого-економічних моделей (М. І. Євдошук, С. В. Гошовський, Г. І. Рудько) в нових ринкових умовах з механізмами конкуренції та зростаючої взаємодії з розвинутими країнами ЄС. Сказати, що це було нелегко, це доволі мало. Потрібно було загальні положення концепції втілити у форму і зміст, який був би сприйнятим від фахівця в полі до науковців власних і ближніх за профілем інститутів Національної академії наук України, галузей промисловості, СНД, далекого зарубіжжя.

Варто згадати добрим словом самовіддану працю Д. С. Гурського, О. К. Бобровникової, С. О. Некрасової, котрі на початковому етапі народження видання багато зробили для формування його обличчя.

Для багатьох фахівців геологічного фаху "Мінеральні ресурси України" стали майданчиком для висвітлення досвіду робіт, нових ідей, методичних знахідок. У цьому плані мені згадалися публікації з рудної, геодинамічної та загально-геологічної тематики (Д. С. Гурський, В. І. Калінін, О. Б. Бобров, Е. П. Тихоненков, А. А. Дзідзінський, М. В. Гейченко, П. М. Чепіль та ін.), геофізичних досліджень (А. П. Толкунов, М. Д. Красножон), гідрогеологічних та еколого-геологічних робіт (Г. І. Рудько, А. В. Луцик, О. С. Романюк, Г. Г. Лютий, Н. Г. Люта, П. В. Блінов та ін.).

Зі свого боку я вдячний редколегії журналу, з яким залишаюсь у професійній взаємодії, що в ньому розмістили мої дискусійні статті з проблематики оцінки часу затоплення шахт, міграції тритію, гідрогеохімічного впливу водотривів та ін.

Спілкування з колегами з геологічних установ СНД (міст Москва, Атирау, Мінськ та ін.) засвідчило, що журнал Державної геологічної служби має високий авторитет за кордоном завдяки змістовності та актуальності матеріалів, їх оригінальній формі викладення, сучасному оформленню.

20 років – це час переходу в зрілий вік, коли стає можливим вирішення нових, складніших завдань, які ставить перед геологічною спільнотою України час і наш професійний пошук.

Тому напередодні Дня геолога хочеться щиріше побажати членам редколегії, колегам, читачам журналу "Мінеральні ресурси України" душевної бадьорості, фахових звершень і щасливих маршрутів.

Д-р геол. наук, головний науковий співробітник Національного інституту стратегічних досліджень Є. О. Яковлев

ВІД ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

Редакційна колегія наукового журналу "Мінеральні ресурси України" щиро вдячна за вітання з нагоди 20-річчя існування видання. Ми вдячні всім авторам, які друкують статті на сторінках нашого журналу. Він завжди був доступним для авторів, що працюють у різних установах, організаціях геологічного профілю. Нелегким був період становлення журналу, але не можна сказати, що з часом його існування, підготовка та випуск стали легше. Деколи саме існування з різних причин ставало під загрозою. Але, незважаючи на це, журнал розширював наукову тематику. Журнал "Мінеральні ресурси України" внесено до переліку наукових фахових видань ВАК України. Він став цікавим різним категоріям фахівців-геологів: від техника-геолога польового загону до академіка. Редакційна колегія завжди критично і поряд із цим доброзичливо ставилася до надісланих нам статей і дуже часто друкувала думку авторів без втручання в зміст статті, даючи можливість автору висловити свій погляд, що йшов урозрив із загальнознаним, запрошуючи до дискусії читачів у пошуках істини. Чи все вдалося із задуманого досягти за ці 20 років? Мабуть, ні. І кожний читач про це міг би сказати. Чи були втрати? Були, і одна з них це втрата літературної сторінки, через яку ми знайомили читача не тільки з фаховим матеріалом, а й багатогранністю палітри, творчих здобутків наших авторів. Останніми роками дуже часто змінювалися головні редактори. Але найбільшою втратою є те, що за 20 років з життя пішла плеяда талановитих, безмежно відданих єдиному вибраній спеціальності людей, які не тільки отримали багатогранний досвід, а і з відкритим серцем щиро ділилися своїми знаннями, фаховими відкриттями та здобутками. Вони вселили нам надію, своїм життям, своїм відношенням до життя, що геологію як науку, як галузь на майбутнє чекають великі відкриття і наукові досягнення, які сприятимуть розвитку економіки і могутності України.

Головний редактор журналу "Мінеральні ресурси України" С. В. Гошовський